

Melinda Kinnaman spelade Julia i cirkusmiljö

– Julia har en sådan kraft inom sig, hon är så modig, så kompromisslös med sina känslor

Melinda Kinnaman spelade Julia i en uppmärksammad uppsättning av *Romeo och Julia* på Elverket, Dramaten i Stockholm 2002 i samarbete med Cirkus Cirkör. Regisserade gjorde Katrine Wiedemann (som nu satt upp *Hamlet* på Stockholm stadsteater) och det blev en mycket annorlunda uppsättning. Melinda tycker själv att hela projektet var helt fantastiskt och hon tror inte att hon kommer att få vara med om något sådant igen.

– Det var ett otroligt gäng med skådespelare, mimare, dansare och cirkusartister. Vi skådespelare fick lära oss cirkuskonster, och cirkusartisterna och dansarna hade roller. Det fanns ett engagemang i ensemblen som man faktiskt sällan upplever. Där fanns också mycket humor, som i Morgan Allings och Dag Anderssons improvisationsnummer (Mercutio och Benvolio). De tog till och med upp någon i publiken varje kväll. Det var alltid spännande att se hur de olika kvällarna skulle bli, och jag brukade sitta bakom scen och titta genom olika springor på de scener jag själv inte var med i. Det är annars inte vanligt att man gör, men när det gäller cirkus finns ett annat element av osäkerhet. Det kan gå fel när någon jonglerar eller gör ett trapetsnummer.

KATRINE WIEDEMANN STRÖK NER pjäsen rejält och valde att berätta mycket rent bildligt. Melinda

Morgan Alling och Dag Andersson Foto: Alexander Kenney

Melinda Kinnaman. Foto: Ulla Montan

Kinnaman tycker att det ofta fungerade väldigt bra.

– Till exempel hade *Romeo och Julia* en scen som var deras första och sista natt, en kärleksscen högt uppe i luften. Bara det blir ju en bild av att vara helt i armarna på *Romeo*, och han kunde ju i princip ha tappat mig. Det blev en bild av kärleken, av beroendet, av risken som det innebär att älska, inte minst med tanke på hur riskfylld *Romeo och Julias* kärlekshistoria är. Det blev en väldigt stark bild.

MELINDA KINNAMAN TYCKER ATT *Romeo och Julia* är en fantastisk pjäs, en fantastisk text.

– När vi började repetera märkte jag hur texten försvann eller komprimerades, så jag kan nu känna att jag skulle vilja jobba med pjäsen igen, mer konventionellt, där texten inte är så nedskuren. Jag tycker att Julia är en drömmroll. Hon gör en verklig resa, hon utvecklas så, hon går från det naiva, unga, hoppfulla, upprymda till en punkt där hon måste göra verkligt starka val. Hon har en sådan kraft inom sig, hon är så modig, så kompromisslös med sina känslor. Det är en mycket mer intressant roll än *Romeos*. Han är lite drömsk och självupptagen. Men Julia, hon är en orkan!

AMMAN I PJÄSEN SPELADES AV INGELA Hinas och hon var framför allt den som lärde Melinda Kinnaman att behärska trapetsen.

– Hon har jobbat med nycirkus i Frankrike, och var en av Sveriges främsta trapetskonstnärer. I Julias första scen kommer amman och Julia in på en trapets och börjar svinga över publiken. Det var en fin bild. Sedan kom Julias mamma in på golvet, och hon kunde inte riktigt nå in i våran värld. Amman hade en intimitet, en närhet och en lekfullhet som mamman inte alls delade. Man fick också en väldigt stark känsla för Julias livskraft, hennes njutning och nyfikenhet. Den känslan kan man få genom att bara se någon svinga i en trapets; så fri, så glad, så hungrig på livet och på allt som ska komma.

MELINDA KINNAMAN MENAR ATT MAN nästan tycker vissa naturlagar upphävs när man ser på cirkus.

– Jag tror att man som publik får en förundran, en sådan som barn har lättare att ta till sig. Och en sådan förundran kan också öppna upp för alla andra känslor när det börjar skruvas åt och bli mer tragiskt, som i *Romeo och Julia*.

VAD SOM OCKSÅ VAR FANTASTISKT, tycker Melinda Kinnaman, var att

Melinda Kinnaman och Piotr Torzawa-Giro på Elverket, Dramaten. Foto: Alexander Kenney

man nådde många människor som aldrig hade varit på teater förut.

– Många hade trott att teater var något väldigt tråkigt, men folk blev helt förförda. Och det är alltid en speciell känsla när man lyckas nå bortom den vanliga Dramatenpubliken. Det var en härlig stämning i ensemblen, som alltid träffades två timmar innan föreställningen började. Vi värmdes upp, var och en för sig och tillsammans, vi gjorde lekar och annat. Jonglörer och andra måste ju öva några timmar om dagen, och det var också något man kom in i. Vi spelade fem kvällar i veckan i åtta nio månader, och det blev faktiskt ”hoppsteg” varje dag jag skulle till jobbet. Kul!

MAN TURNERADE OCKSÅ TILL WIEN, där man öppnade en stor internationell teaterfestival.

– Där blev det en megasuccé. Första kvällen hade vi elva inklappningar. Det var helt utsålt och folk stod och köade hela dagarna för få biljetter. Den där föreställningen var lite som en rockkonsert; det var sånt tryck på den.

MELINDA KINNAMAN HADE ALDRIG sysslat med cirkuskonst innan hon kom med i projektet, men hon tog tjänstledigt ett halvår innan de började repetera, övade mycket och var på cirkusskolan ute i Alby och låg i hårdträning.

– Det var väldigt kul att få ett nytt verktyg, och att hitta sin kropp. Jag

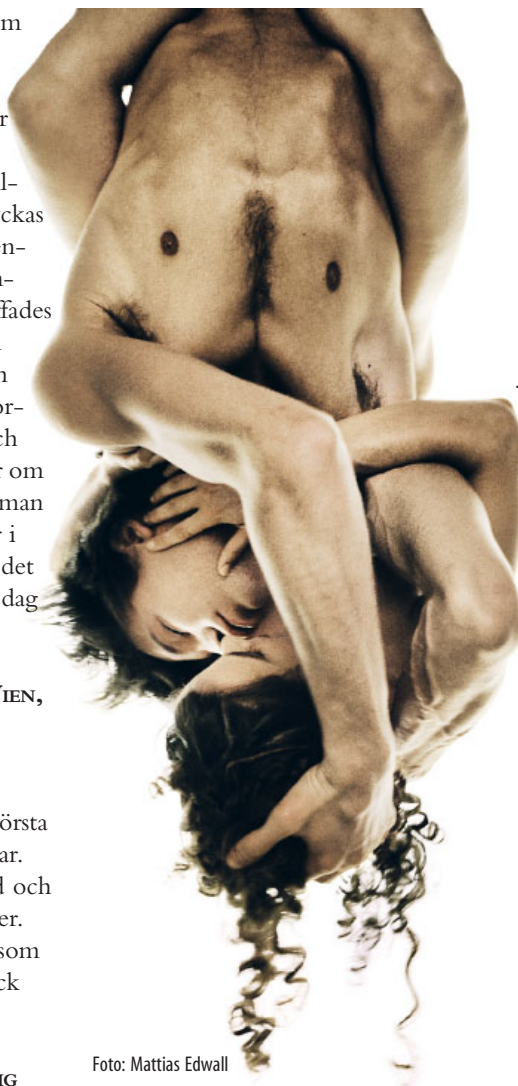

Foto: Mattias Edwall

var ju 30 år när vi gjorde *Romeo och Julia*, och man kan tycka att det är rätt sent att börja med cirkus då, men det gick bra. Cirkusartister brukar säga att de känner en stor skillnad mellan att vara 20 och 30 år, men jag hade ju inget att jämföra med, eftersom jag började när jag var 30.

Melinda Kinnaman hade en period där hon gjorde ”Shakespeareflickor med komplicerat kärleksliv”: Julia i *Romeo och Julia* (2002), Miranda i *Stormen* (2003) och Jessica i *Köpmannen i Venedig*. (2004). Också i *Stormen* var Katrine Wiedemann regissör, denna gång i Köpenhamn, och även då fanns det cirkuselement med i pjäsen.

– I *Stormen* var det otroligt fint att få jobba med Jens Albinus, en fantastisk skådespelare. Det blev återigen fysisk teater, Caliban gjordes av isländske Kristján Ingimarsson, en väldigt fysisk skådespelare. Själv gjorde jag bland annat ett tygnummer¹, och fick hjälp av Andreas Skjönberg, cirkusartist från Cirkus Cirkör. Han spelade Ferdinand, och jag hjälpte honom med texten, medan han hjälpte mig med cirkuskonsterna.

MELINDA KINNAMAN HADE ALLTID velat jobba med Mats Ek, och hon säger att det var en dröm som gick i uppfyllelse när hon fick spela Jessica, Shylocks dotter i *Köpmannen i Venedig*.

– Det ser så fantastiskt ut när man ser danserna han har gjort, och jag undrade om det skulle vara lika fantastiskt att dansa. Jag tyckte verkligen att det var det. Det var hårt jobb, jag kände mig klumpig länge, men när jag kom in i det, så var det en kick varenda kväll att göra de där kärleksdanserna. Rörelsespråket, dansen och musiken, det går rakt in i kroppen.

Intervju: Roland Heiel

¹ tygnummer – en koreografi som man utför i ett tyg högt över golvet.

RSC ROYAL SHAKESPEARE COMPANY

Royal Shakespeare Company i England har kommit på den goda idén att på sin webbplats lägga ut klipp från aktuella (och redan spelade) uppsättningar. Där finns också intervjuer med regissörer, information om enskilda pjäser och uppsättningar samt studiematerial till vissa pjäser (exempelvis ett välmatat och intressant ”Education Pack” till *Hamlet*. www.rsc.org.uk/explore

Romeo och Julia på hemsidan (www.shakespearesallskapet.se)

- Handlingen i *Romeo och Julia*. Kortfattad beskrivning scen för scen
- Världen i ”*Romeo och Julia*” är inte längre så olik vår. Text: Stellan Larsson,
- *Romeo och Julia* på Östgötateatern. Intervju med Tereza Andersson, regissör
- Filmhandledning till Baz Luhrmanns *Romeo och Julia*. Filminstitute
- Manligt och kvinnligt i Shakespeares pjäser ... och i *Romeo och Julia*. Ju mäktigare en man är desto mer

sannolikt är det att han är okänslig och föraktfull mot kvinnor. Starkt erotiska kvinnor eller kvinnor som äger världslig makt kommer att handla illvilligt eller destruktivt.

- Om *Romeo och Julia* som ungdomsteater. Intervju med Alexander Öberg, f.d. konstnärlig ledare på Backa Teater, Gbg
- *Romeo* träffar *Julia*. Deras kärlek kan i vår tid symbolisera en jämlikhet mellan könen, en hyllning till homosexuell kärlek, ett bortsvepande av rasism.

RH